03/02/2026

“Την πίστην τετήρηκα”: Ιορδάνης Απτόσογλου, ο Διεθνής Διαιτητής που “κρέμασε” τη σφυρίχτρα του με Παύλειο Λόγο

/ Επικαιρότητα

Με ένα ξεχωριστό τρόπο αποχαιρέτησε την μακρά του διαιτητική πορεία ο μέχρι πρότινος Διεθνής Βοηθός Διαιτητή, Ιορδάνης Απτόσογλου, της Ένωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Αθηνών. Αντί των συνηθισμένων “γλυκύτατων” αποχαιρετισμών με ευχαριστίες και τα τοιαύτα, αλλά και εκείνων με τα υπονοούμενα ή τα πικρόχολα σχόλια, επιλέγει τον διαχρονικό Παύλειο λόγο από την Β’ Προς Τιμόθεον Επιστολή: “Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα”.

Για όσους τον γνωρίζουν το μόνο που έχουν να πουν για τον Ιορδάνη Απτόσογλου είναι ότι εκτός από το πηγαίο χαμόγελό του, την εντιμότητα και την καθαρότητα του χαρακτήρα του, αυτό που τον διακρίνει, είναι η πίστη του. Οπότε ο λόγος που

επιλέγει να κλείσει την διαιτητική του πορεία και δράση στα γήπεδα έρχεται και συνοψίζεται σε αυτή τη φράση του Αποστόλου των Εθνών, Παύλου.

Σε μια δύσκολη, απαιτητική και πολλές φορές ψυχοφθόρα κατάσταση που βρίσκεται ο διαιτητής, ο Ιορδάνης Απτόσογλου επέλεξε τον καλόν αγώνα και τον δρόμο της ευθύτητας. Αν ψάξει κανείς να βρει από που απορρέουν όλα αυτά δεν είναι δύσκολο να βρει την απάντηση. Από την πίστη. Αυτή που πολλές φορές και βουνά μετακινεί και ανθρώπους αλλάζει. Ο Ιορδάνης άδραξε την ευκαιρία, βγαίνοντας από την μάχη του καρκίνου, αφού ο Θεός, όπως λέει ο ίδιος, του επέτρεψε να ζήσει, και διήγαγε οδόν μακράν στον χώρο της διαιτησία. Με επιτυχίες, απογοητεύσεις, δυσκολίες και τις απαιτήσεις του χώρου, 24 χρόνια μετά το πρώτο σφύριγμα, σήμερα “κρεμά” την αγαπημένη του σφυρίχτρα, έχοντας μάλιστα φτάσει στην κορυφή του χώρου ως Διεθνής Διαιτητής, έχοντας στο ενεργητικό του εκατοντάδες παιχνίδια.

Ο λόγο του ωστόσο δεν είναι απλά μια ανασκόπηση και συγχωροχάρτι για τον ίδιο…. Είναι κάτι παραπάνω. Παρακαταθήκη προς τους συναγωνιστές διαιτητές.

Ακολουθεί ολόκληρη η επιστολή του Ιορδάνη Απτόσογλου όπως δημοσιεύτηκε στο Sportime.gr:

Στην ηλικία των δεκαοκτώ ετών, ύστερα από δύο χρόνια σκληρού αγώνα με τον καρκίνο, τις μεταστάσεις, τα χειρουργεία και τις επώδυνες θεραπείες και αφού ο Θεός επέτρεψε να συντελεστεί εκ νέου η οικοδομή της ψυχής και του σώματός μου, βρίσκοντάς με ικανό σωματικά να σταθώ και πάλι στα πόδια μου, βρέθηκα στον χώρο μιας νέας αρένας, στο οχυρό της διαιτησίας. Στον πλέον ευαίσθητο και καθοριστικό πυλώνα του ποδοσφαίρου, εκεί όπου μπορεί να γεννηθεί η πρόοδος, ακόμη και όταν οι υπόλοιπες δυνάμεις φθείρονται από τις ίδιες τους τις αδυναμίες.

Η διαιτησία είναι ένα λειτούργημα που κυοφορείται σε ένα τυραννισμένο ποδόσφαιρο, όπου παρά τις παθογένειες κοιλοπονά συνεχώς για ελπίδα. Και ως άθλημα που μας γεννά και ταυτόχρονα χρειάζεται τη συμβολή μας, μένει στο ποδόσφαιρο να επιλέξει αν το σπλάχνο του, η διαιτησία, θα ζωοποιηθεί. Η ζωή αξίζει σε κάθε κυοφορούμενη ελπίδα, με την αξίωση ότι το γέννημα θα αποτελεί μια ανεξάρτητη προσωπικότητα που δεν ανήκει σε κανέναν.

Από τη θέση πλέον του γηραιού διαιτητή, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω την ειλικρινή μου ευγνωμοσύνη προς την Ένωση Αθηνών, η οποία σεβάστηκε, στήριξε και τίμησε ολόκληρη τη διαδρομή μου. Από τα βάθη της ψυχής μου ευχαριστώ το σώμα των διαιτητών που στάθηκε δίπλα μου στις ανηφόρες, στις κατηφόρες και,

τελικά, στις υψηλότερες κορυφές της πορείας μου.
Θα επιθυμούσα να αναφερθώ ονομαστικά σε ανθρώπους που τίμησα και τιμώ σε αυτή την εικοσιτετράχρονη διαδρομή, όμως κάτι τέτοιο θα ήταν άδικο είτε για όσους ενδεχομένως θα παρέλειπα, είτε για όσους θα ξεχώριζα. Άλλωστε, οι καρδιές που γνωρίζουν, αναγνωρίζονται μεταξύ τους.

Εύχομαι στους συναγωνιστές διαιτητές να διατηρούν πάντοτε την επίγνωση ότι, σε αυτή τη γη που πατούμε, από τον μικρότερο έως τον ισχυρότερο, όλα τα πόδια είναι πλασμένα από χώμα και στο χώμα θα επιστρέψουν. Ο αληθινός πλούτος κατοικεί στο ανάστημα των ψυχών που γνωρίζουν τη σημασία της μετάνοιας, στην αδιάκοπη προσπάθεια να σηκώνεσαι από τα σφάλματά σου χωρίς να παραιτείσαι. Εκεί βρίσκεται το αήττητο σημείο, εκεί όπου στο τέλος θριαμβεύει η Ανάσταση. Αυτό το έργο το έχουμε δει αναρίθμητες φορές και έχει αποτυπωθεί στην αιωνιότητα. Η σχετική δικαιοσύνη ωχριά μπροστά στην απόλυτη δικαιοσύνη των Ουρανών.

Ευχαριστώ θερμά για την υπομονή, την κατανόηση και την αγάπη όλων των καλοπροαίρετων ψυχών που συμπορεύτηκαν μαζί μου.

Αποχωρώντας από τον χώρο, τα τελευταία λόγια που επιθυμώ να καταθέσω δεν θέλω να είναι δικά μου, αλλά του μεγαλύτερου ιεραποστόλου των αιώνων, του Αποστόλου Παύλου, διότι τίποτε στη ζωή μας δεν υπάρχει που να απουσιάζει από τον θεόπνευστο λόγο της Αγίας Γραφής: «Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.»

«Τον καλό αγώνα τον έδωσα, τον δρόμο τον τελείωσα, την πίστη τη διαφύλαξα. Από εδώ και πέρα με περιμένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, που θα μου δώσει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής και όχι μόνο σε μένα, αλλά και σε όλους όσοι αγάπησαν και περίμεναν την εμφάνισή Του.»

